

POEMES
JOSEP
CARNER

amb
la veu
del
poeta

Va néixer a Barcelona el 5 de febrer de 1884. Estudià Dret i Filosofia i Lletres a la Universitat. Als dotze anys publicà els primers versos i als quinze era col·laborador de «La Renaixensa». Als vint-i-sis era nomenat membre de l'Institut d'Estudis Catalans i fou un dels capdavanters del moviment Noucentista que tingué tanta transcendència en la cultura catalana del segle XX. Dirigí les revistes «Catalunya» i «Empori» i col·laborà a la majoria de periòdics i revistes catalans. En 1921 ingressà a la carrera diplomàtica i fou destinat a Costa Rica, El Líban, Itàlia i França. Actualment resideix a Brussel·les, on ha estat professor de la Universitat. Abans també professà a la Universitat de Mèxic. Ha escrit contes, poesia, assaigs, teatre, etc. Les seves obres més importants són Els fruits saborosos (1906); Les monjoies (1912); La paraula en el vent (1914); La inútil ofrena (1924); Les bonhomies (1925); El veire encantat (1933); Nabí (1941) i El ben cofat i l'altre (1951). Les seves traduccions, els seus articles i els seus poemes han contribuït decisivament i més que cap a crear el català modern.

«Exemplar poeta, sempre promès per sempre amb la joventut del vostre idioma i amb l'idioma de la vostra joventut! Contra tants miratges d'universalitat com se us han ofert, o millor, contra tantes propostes indiscretes dels qui es pretenen universals, contra tants oblidats i perdes en què l'enyorança mateixa és fascinada a distindre's, vos heu tingut en el vostre idioma el regne que no us podia trair. On us heu sentit arrelat i príncep. Qui s'endinsi en el que això significa, tocarà per enteniment la grandesa de les acceptacions vocacionals, la grandesa de l'acte suprem de llibertat que hi ha a fer-se un deure d'allò que la saviesa popular dóna com a forçat per la nostra natura, que és no fugir de si mateix. Bé ho deguéreu entendre així un dia, quan no prevèieu l'absent que seria per una d'aquelles grans i simples revelacions que rarament i de sobte rebem, i segons les quals ens hem de decidir per a sempre». – CARLES RIBA.

«L'exemple d'aquesta fidelitat de Josep Carner a la llengua ha estat per a mi la gran influència personal i social del seu mestratge». – J. M. LOPEZ-PICO.

«Sé que la obra de Carner en conjunto ha representado y representará siempre no sólo para vuestra Cataluña sino para la Cultura europea la defensa viva de la libertad y la protección de ella en cualquier parte del mundo. Dios Nuestro Señor le dé muchos años más de vida y que yo reciba algún día la gracia de su charla que mucho me falta». – GABRIELA MISTRAL.

«Difícilment un home és poeta en la vida, en la vida de cada instant com Josep Carner». – GIUSEPPE UNGARETTI.

«Frescor i finesa, aquests són els trets essencials de la poesia de Carner. Una naturalitat total, una perfectia simplicitat, aquesta llum mediterrània sota la qual flors i fruits, i noms de flors i noms de fruits produeixen tota la seva evidència, tot el seu esclat, tot el seu perfum, apareixen com veritablement, immemorialment rústiques, populars, homèriques; heus ací la base. Després, aquest univers ingenu, un art exquisit el reconeix, el dóna a conèixer, l'expressa, el dibuixa. Un art exquisit, subtil, tant més refinat quan s'exerceix sobre una matèria primordial i pura. Aquesta poètica que intento, en unes línies, d'analitzar aquí i que el poeta de gran raça ha dut a la seva excel·lència, és una poètica catalana. Era necessària aquesta bella llengua, antiga, autèntica, atzurada i sonora, llengua d'un poble i d'una ribera, llengua camperola i marinera, llengua civilitzada, per a acomplir un tal lligam de la frescor i de la finor, de la cançó que s'exhala i de la línia que es determina». – JEAN CASSOU.

«La meva admiració per Carner és veritablement profunda com la que sento per la seva pròpia poesia». – JULES SUPERVIELLE.

«En Carner, extrem en les seves experiències i segur de la seva exigència, ha obert una drecera per on els més aptes dels novells, si n'hi ha, aconseguiran d'expressar-se en ascensió i airejament». – J. V. FOIX.

«Maragall i Carner són els dos portals més vistents, més contraposats i ensems complementaris, d'on arrenquen les dues grans avingudes de la nostra poesia típicament moderna». – AGUSTI CALVET, «GAZIEL».

«...la riquesa de temes i els contrastos que caracteritzen la poesia de Josep Carner. Ha dit el goig senzill i la pau del paisatge, però també l'angoixa d'un univers hostil; ha reflectit humorísticament l'home en el seu context social i ha evocat el cor en la seva solitud extrema, decebut, pesarós entre enigmes o joïós en el silenci de Déu». – MARIÀ MANENT.

«He tingut ocasió de conèixer moltes persones a la vida. No he conegut mai un home que tingués – en la conversa – més recursos verbals que Josep Carner, més mitjans d'expressió, més riquesa d'adjectivació, més capacitat de transmutació de la realitat a través del llenguatge que la que ell tenia. Amb la paraula feia el que volia. Era prodigiós, enlluernador». – JOSEP PLA.

«L'humanisme de Josep Carner no és, com ho són tants humanismes, un empetetiment de la realitat: és un engrandiment de l'home. D'un home que, com volia Goethe, arriba a l'infinit només perquè sap concentrar-se, humilment i amorosa, en la seva pròpia finitud». – JOSEP FERRATER MORA.

«L'idioma, en mans de Carner, té una plasticitat alegre, de cosa tot just estrenada. Fins a quin punt, per exemple, l'extraordinari domini del vers, la fabulosa digitació de metres, rimes i ritmes, que caracteritza la poesia carneriana, no és una conseqüència d'intentar l'exploració de les «noves» – i ja limitades – possibilitats de l'idioma?». – JOAN FUSTER.

EDIPHONE

Serie Especial
EDIGSA

COL·LECCIÓ LITERÀRIA N.º 7

JOSEP CARNER, POEMES
AMB LA VEU DEL POETA

cara 1 RETORN A CATALUNYA
EL DIA REVOLT
CANÇONETES DEL «DÉU-NOS-DO»

cara 2 MADRIGAL A SITGES
DE LA VILA DEL VENDRELL
SIURANA
ELS POLLANCS DE FRANÇA
CANÇÓ DE VELL

selecció de poemes ALBERT MANENT
comentaris extrets de «L'OBRA DE JOSEP CARNER»
(ED. SELECTA, 1958)

gravació BRUSSEL·LES, 1963

C. L. N.º 7

33 1/3 R. P. M.

Copyright by Ediphone, CCC

Printed in Spain

Portada: J. Fornas

Dip. Leg.: T. 356. 1963

GABRIEL GIBERT - TARRAGONA